

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda: Budapest, IV. hímző-utca 1. sz. ... Kéziratok csak rendkívüli esetben küldendek vissza.

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben házasos hordva. Egy évre ... Egy hónapra ...

Budapest, június 17.

Bécsből a novi-bazári convenczióról s az ezzel összefüggő fontos kérdésekről a következő nagyrészt tudósítást kapjuk:

Bécs, jun. 16.

On Andrassy gróf betegségeiről kiván tölem megbízható értesítést. Főlölesleges nélem erről írni, miután újat úgy sem tudnék írni. Meghülés következtében beállott erős mellhártya izgatottság, mely könnyen mellhártyalobba fejlődhetett volna ki: ime ebből áll az az orvosi technologia, mely az utóbbi napokban oly élénk politikai figyelem tárgyává tétetett, s melyről a lapok bizony már tulon sokat is tul irtak.

Az Andrassy gróf betegségeiről kiván tölem megbízható értesítést. Főlölesleges nélem erről írni, miután újat úgy sem tudnék írni. Meghülés következtében beállott erős mellhártya izgatottság, mely könnyen mellhártyalobba fejlődhetett volna ki: ime ebből áll az az orvosi technologia, mely az utóbbi napokban oly élénk politikai figyelem tárgyává tétetett, s melyről a lapok bizony már tulon sokat is tul irtak.

ez utóbbi városból Novi-bazár kikerülésével az Ibar partján járható uton elérhető Mitrovicza, az ez uttal szándékba vett hadműveletek végpontja.

A szultán e javaslatot sem fogadta el, hanem nagy presszió folytán elfogadta késő esti órákban helyőrségi helyekül Pribojt, Priepoljét és Bielopoljét s ekként megkötötték a convenczió. Andrassy gróf elállott a rozsáji államástól a nélkül, hogy a legmagasb katonai körököt előzőleg értesítette volna.

Mikor aztán a convenczió szövege kiadott: lett akkor járma Andrassy gróf ellen. És méltán. A kicröszakolt novi-bazári ut Montenegro oldalában zsák-utczában végződik, melynek sem politikai, sem kereskedelmi, sem katonai jelentősége absolute nincs smely nem érdemli meg, hogy érte egy pár bakancsot elköptassanak vagy egy töltényt kiölőjenek.

Andrassy gróf ekkor a kemény és alapos szemrehányásokra szokott virgonczságával azzal felelt, hogy egy pótegyezményben majd kicröszakolja ömög vagy a szieniczai és novi-bazári államásokat, vagy legalább Rózsajt s május elején utasítja is ez értelemben gr. Zichyt. A porta ezujabb támadásra azzal felelt, hogy ellenkező szövegi megállapodás daczára közzé tette május közepén a convenczió hiteles szövegét.

Az egyiptomi kérdés azóta, mióta Bismarck herczeg belé avatkozott, rendkívül élesedett. Európa pessimistái Anglia magatartását magyarázhatatlannak tartják.

azt elmulasztotta, nemcsak Franciaországnak, de saját magának a legnagyobb kárt okozta. Mint hírlík, Bismarck herczeg követelni fogja az európai ellenörködést egyiptom igazgatása felett, még pedig Muszkaországgal egyetemben, mint vezetője az európai ellenörködési bizottságnak.

A zágrábi parancsnoknak, Philippovits Ferencnek Bécsbe érkezését egy bécsi lap nemcsak a novi-bazári okkupáció tárgyában most folyó tanácskozásokkal hozza összeköttetésbe, hanem egyszersmind a katonai határvizitáció Horvátországba való bekebelezésének kérdésével is.

Mint a „N. W. T. gazblottot” értesítik a portálát a külügyminiszterumba jegyzék érkezett, a melyben a török kormány kétségbe fejezi ki biztosokat kinevezni, kiknek feladata lesz osztrák-magyar tisztelket együtt felkeresni a novi-bazári sandiskozságot az utak, megszálló helyek stb. megvizsgálása végett.

kari zászlókat és az 5. hadszázaszlókat Szerajevóba előre toltak Visegrádba és Gorzadába, hogy az innen Pribojba és Priepolyba vezető utakat kitágítsák, kijavítsák és lehetőleg jókarba helyezzék.

Az árvízértekezet.

Furcsa benyomást gyakorol ránk az árvizek ügyében egybehívott értekezet tanácskozása. Sőt, ha Szeged romokban nem állana, ha 150 ezer hold mentesített területet a Tisza árja s 60 ezer holdnyi területet a belvizek árja nem borítana s ha az ország minden részéből naponként nem érkezének hírek a vizek pusztításairól s milliókra menő nemzeti közvagyon elvesztéséről: hát akkor azt mondanók, hogy az árvízi szakértők tanácskozása jó mulatságot okozott nekünk egy huszonegy órára.

Ime tehát komoly férfiak, komoly czélra, komoly indokból jöttek össze, hogy komolyan beszéljenek, tanácsoljanak, tervezzenek. Sok kérdés van feladva nekik. Minden kérdés között legfontosabb, vajjon a Tiszaszabályozásnak eddig elfogadott s eddig követett módszere hasznos-e, czél-szerű, fentartandó-e, vagy pedig elvetendő, de akkor mivel pótolassék, avagy lényegesen javítandó-e de miként?

De hát miben keresendő? Ez a kérdés is felvetett. Erre a kérdésre is adott felelet, noha megeléve nem lett. Az egyik nagynevű szakértő tudományosan bebizonyította, hogy az árvízveszélynek valódi oka volt a magas vízállás. Igaz, hogy ezt a nélkül is mindenki tudta, holott a magas vízállás valódi okai felett maguk a szakértő urak sem tudtak egészen megegyezni.

zetlenségéről, mindezek által előidézett duzzadásokról s több felélekről, a melyek bizonyára külön-külön és összevéve mind tényezői voltak a magas vízállásnak s mind okozói voltak az árvízi veszélyeknek.

Mikor az erdőirtás befolyásáról van a szó: akkor kislül, hogy az itt számba veendő erdők térfogata, valamint a kiirtott erdők térfogata is nincs kimutatva. Mikor a csapadékokról, hóról esőről van a szó: akkor ki tudódik, hogy először meteorológiai észleleteink nincsenek s másodsor, ha valóban az: azok nincsenek feldolgozva. Ha arról van szó: mekkora a Tiszánál és mellékfolyóinál a vízgyűjtő terület, a melynek összefutó vizei képezik az árt: akkor korlátozzák, hogy e tekintetben nincsenek méréseink.

Csak egy kérdést emelünk itt ki, mely a szakértő uraknak jóformán eszükbe sem jutott. Beszélnek ök átmetészekről. Jól van. Vannak sikerült és nem sikerült átmetészek? Mert irtunk az alatt: „sikerült átmetészek”? Ertsük azt, hogy egy igen nagy folyamankanyarulatnál toronyirányában a legrovidebb vonalon megátsanak egy ártok, kihordanak abból egy millió köbláb földet, aztán neki eresztik a vizet, az meg kihord belőle három millió köbláb földet s ekként készit uj Tisza-medret s ekként létrejön uj átmetés, mely „sikerült”, s melyen a víz esése, tehát sebessége is nagyobb, mint a régi kanyarulaton.

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRCZAJA. A NAGY IZA. Souvier Glak regénye. HARMADIK RÉSZ. IZA A ROMLÁS. (Folytatás.) Kétes világosság derengett a boudoiban, és valami titkos jellegű kölcsönözött mindennek.

lett helyet engedett az ifju bírónak; megfogta Oszkár kezét, szép könnytel szemire mutatott, maga mellé ültette és így szól: — Oh nem barátom, ön nem oka... sőt ellenkezőleg ön támaszom, tanácsadó, barátom... ha tudná mennyit szenvedek! ...

— Istenem! te elrémítasz szerencsétlen gyermek, de szólj, szólj tehát. — Jól van, figyeljen! — És kibontakozva a meglepett ifju karjaiból, térdre borult előtte, könnyekre fakadt, lehajtá fejét, Oszkár valóban aggódva, így szól: — Istenem! mi történt? — Mint a bűnös, ki ártott tart, hogy a valóság a büntetést vonja maga után, elhaló és kéro hangon így szól: — Oszkár, a férfit, kit ön ma reggel mutatott nekem, nem hívják Houdard Andrének; ezen ember ifju éremt társa, szegény fráterem, kit én háltán elfelejtettem, midőn boldog voltam. ...

— De kedves gyermekem, ne busuljon azon, ismétlem, hogy nem tartom fontosnak... — Oh! ön tudni akarom. — Tudja meg Iza, hogy Houdard André minden kérdésünkre megtagadta a feleletet; a szembesítéséknél ara szoritkozott, hogy vállát vont; ő Houdard Andrének hívta magát és e név alatt nösült... — Igaz, ön már említette, hogy nös. — En öszintén szólok önhoz, és igérem, hogy mindent megteszek érte; de ezen ember élete nagyon sajtáságos, a legrosszabb hírek kövöltnek róla; ő azt állítja, hogy az értékpapírok valódi tulajdonosa... — Azt nem mondottam; én csak azt mondom, hogy örült, különcc, kinek felgyázatra volt szüksége, mert dorbozó és játékos... de rosz tette képtelen... mit mondanak ismét róla? Ön tudni akarom. — Verchemont Oszkárnak semmi oka sem volt megtagadni a feleletet, a kérdésre se többet egy kis jelentést vett ki, mely alatt Nuret neve állt és olvasta... — En ma nem jövök a hivatalba, egy újabb bizonyra akadunk; ha nem esáldotunk, oly lesújtó bizonyítékunk van, melyet Houdard nem hazudtolhat meg. Reményemem, holnap felmutathatom önnek... — Ök örültek!... — Majd megtudjunk holnap, szóló az ifju bíró, hogy véget vessen a társalgásnak e tárgyrol. — Ne szőljunk többet erről Iza; mál fogva jobban bánunk vele, és holnap, ha mint reményemem, semmi sem jö köze, egy elbocsátási rendeletet írok alá. — Hangot változtatva, így szól: — Ha tudná kedves szép Izám, mily halálos félelembe ejtett ma reggel, ha tudná, mennyire gyötörték könnyei! Önt szenvedni láttam és nem tudtam miért, nem anyihittem, nem vizsgálhattam. — Kéblehez szoritá és Iza enyhítendé magát, alig látszott állani, hogy mit mond; midőn karjaiban tartá, a fiatal embert ugyanazon érzés fogta el, mint néhány percel előbb... vére forrongásba jött, és tekintése a nagy Iza tekintetét kereszte...

— Te nem tudod mennyire szeretlek Iza, és mily örült szenvedély emészt engem, ha tudnád mily tuz lángol bennem, ha így átölellek; mily szép hajad van! — És fejét elboritá a nagy fekete hajakkal, melyek Iza vállaira omlottak. Szemet szikrázt hánytak, ajkai pihettek... oly emberhez hasonlított, ki lassanként lerészegülve, eszméletét veszti; mozdulati idegesebbek, hízlegései durvábbak lettek. — En soha sem éreztem azt Iza, mit ez órában melletted érezek; úgy látszik nekem, ha egyszerűen azt mondom: szeretlek, ez nem fejezi ki érzelmeimet, Iza te nem felelész... tekintis reám Iza, szólj hozom... Iza én megörülök. — Iza egy álomból látszott eszmélni; tekintetét a fiatal emberre szegezte; csodálkozni látszott, hogy karjaiban pihen, és ugyóztván öleiben ül; hirtelen két kezével megragadta Oszkár kezét, kibontakozott öleléséből, előre hajtá fejét, arcazt a fiatal ember arca mellé tevő, szeme szikrázott, ajkai remegtek... és oly hangon, melyet leirni képtelenség volna, így szólott hozzá: — Szeret? — O! igen, imádlak! — Szívenedélyesen? — Örültem. — Jól van, én is szeretni foglak, ha akarod; mit bánom én, hogy mi történiék, én a vér szavára hallgatom; én is örült leszek... de emlékezz meg, hogy mit mondtál! — Nincs szükségem visszaemlékezni... parancsolj, én engedelmessédek... — Néhány nap előtt így szólított hozzám: én ellessem vágyaidat, válosítom álmaidat Iza, de te szeretni fogsz. — Ma is azt mondom... Gyengésség, figyelmetlenség, elkapkodás volt-e, de Iza egyik keze elbocsátá Oszkár kezét és az utóbbi ismét átkarolta a nőt; kéblehez szoritá, ajkai majdnem érintkeztek; Iza folytatta: — Ekkor így felelt nekem: én örömet hinnék hasonló szerelemben, én nem szólok azon ígéretekről, melyek az ajkáról elhullannek és csupán az érzéki felhevülés bizonyítékai... én valódi nagy szeretmet követelek, mely áldozatokban nyilvánul... (Folytatás következik.)









